

ВИПРОБУВАННЯ (1917–1941)

До 1917 року, всього за 28 років своєї архітектурної практики, Бекетов збудував у Харкові та інших містах Росії 32 будівлі – і це лише великі споруди. Більше, ніж один будинок за рік! Йому було чим пишатися, і він був відзначений по заслугах. І ось – Лютнева, потім Жовтнева так звана революція. Бекетов зустрів її зрілим 55-річним чоловіком. Можливо, тому філософськи поставився до зміни політичного та економічного ладу. Можливо, навіть позитивно, чому, як пам'ятаємо, сприяли світоглядні позиції його батька і дядьків, які в юнацькі роки захоплювалися ліберальною демократією (кружок, Достоевський), а у зрілі роки недолюблювали панівний клас, особливо тих його представників, які нічого не створювали, а лише витрачали гроші. Здається, що Олексій Миколайович прийняв зміни ще й тому, що сам усе життя дотримувався назавжди обраного принципу: «Архітектор повинен розмовляти лише з пером та логарифмічною лінійкою в руках». Тобто він прагнув залишатися поза політикою, бути просто ремісником за будь-якої влади.

На жаль, більшовики створювали нову державу без логарифмічної лінійки.

Що думав Бекетов насправді про трагічні події 1917–1920 років, ми ніколи не дізнаємося: мемуарів Олексій Миколайович не залишив, тому що не хотів афішувати особистих почуттів та емоцій. Ми можемо лише припускати ті чи інші мотиви вчинків, його душевний стан щодо подій навколо нього та в новій країні загалом. Зміна політичного та економічного устрою, звичайно ж,